

Autizam

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 7 | Nivo: Fakultet za Psihološke Nauke

Uvod

Autizam je vrlo složeni poremećaj u razvoju mozga, koji karakteriše slabu ili nikakvu socijalnu interakciju i komunikaciju, te ograničene i ponavljajuće obrasce ponašanja. Neregularnosti se nalaze u mnogim delovima mozga, ali se ne može sa punom sigurnošću dokazati kako oni ostvaruju svoj uticaj na sveukupno ponašanje organizma.

Autizam je jedan od pet pervazivnih razvojnih poremećaja* kod dece, koji se karakteriše široko rasprostranjenim abnormalnostima u socijalnoj interakciji i komunikaciji, izrazito ograničenim interesima i često ponavljajućem se ponašanju ("automatizmu"). Najpoznatiji pervazivni poremećaj je upravo autizam, a ostali su: retov sindrom, dečiji disintegrativni poremećaj, aspergerov sindrom i pervazivni razvojni poremećaj (engl. PDD-NOS).

Kod autizma nema smanjenja ili povratka na početno stanje, on je ravnomeran u svom intenzitetu i toku. Dok se kod jednih pojedinaca vide teža oštećenja poput mentalne retardacije, izraženog ćutanja, ponavljajuće motorike (kao što je lupkanje rukama ili ljuljanje); kod drugih sa blažim oštećenjima može postojati aktivan ali prepoznatljivo neobičan socijalan pristup usko ograničenih interesa i opširno pedantne komunikacije.

Autizam je nasledna bolest, nastala zbog složenih genetičkih poremećaja koji do danas nisu dovoljno istraženi. Iako je autizam primarno genetički poremećaj, nastanak autizma je povezan sa nekoliko prenatalnih i perinatalnih faktora rizika. Studija iz 2007. godine za faktore rizika nalazi povezanost sa roditeljskih karakteristika, koje uključuju poodmaklo doba kod majke i oca, zatim mesto rođenja, određena stanja kod porođaja koja uključuju malu težinu deteta, trajanje trudnoće, te pojavu hipoksije za vreme porođaja.

* (eng. PDD) dijagnostička kategorija, različito od posebnih razvojnih poremećaja (eng. SDD), koja se odnosi na skupinu od pet poremećaja okarakterisanih sa usporenim razvojem temeljnih multiplih funkcija, što uključuje socijalizaciju i komunikaciju

Nedavna istraživanja pokazuju da je učestalost autizma od jedan do dva slučaja na 1000 dece. Broj obolelih dramatično raste poslednjih 30 godina, ali ako se uzme u obzir da je u ovom periodu kvalitet dijagnostike obolelih od autizma unapređen ne može se potpuno tačno reći da nije to možda razlog porasta broja dece sa ovim poremećajem. Većem riziku od autizma izloženi su dečaci za razliku od devojčica. Niko ne zna koliko tačno ljudi boluje od ove bolesti, ali po podacima ministarstva za rad i socijalnu politiku, u Srbiji ima oko 2.000 osoba sa autizmom, od čega je oko 800 dece.

Znaci

Roditelji su najčešće ti koji uoče prve poremećaje u razvoju deteta i to u prvoj ili drugoj godini života. Rano otkrivanje autizma je veoma bitno za dalji tok života jer detetu daje mogućnost da stekne određene socijalne veštine i samostalnost.

Glavni problem kod autistične dece je odsustvo socijalnih veština, koji se počinje uočavati još u ranom detinjstvu. Autistične bebe pokazuju manje pažnje na socijalnu stimulaciju, manja je reakcija gestovima, osmehom i pogledom i slabije odgovaraju na poziv na vlastito ime. Kod mlađe dece sa autizmom često je prisutan nedostatak kontakta očima, odsustvo govora tela i skloni su korišćenju tuđe ruke ili tela kao pomagala.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com